

Op weg naar Pinksteren

Op weg naar Pinksteren

Overdenkingen
voor de vijftigdagentijd

Jan Mudde

Buijten & Schipperheijn *Motief* – Amsterdam

Opgedragen aan de *Wilhelminakerk* in Haarlem

ISBN 978-90-5881-682-5

© Buijten & Schipperheijn *Motief* – Amsterdam

www.buijten-motief.nl

Omslagontwerp en illustraties: Theresia Koelewijn

Inhoud

Woord vooraf	7
Aanwijzingen voor persoonlijk gebruik	10
Aanwijzingen voor gemeentelijk gebruik	11
Inleiding: Paulus' brief aan de Efeziërs	15
1^e week na Pasen: Efeziërs 1	17
Dag 1 en 2 (eerste en tweede paasdag)	
Dag 3 (dinsdag)	
Dag 4 (woensdag)	
Dag 5 (donderdag)	
Dag 6 (vrijdag)	
Dag 7 (zaterdag)	
2^e week na Pasen: Efeziërs 2	39
Dag 9 (maandag)	
Dag 10 (dinsdag)	
Dag 11 (woensdag)	
Dag 12 (donderdag)	
Dag 13 (vrijdag)	
Dag 14 (zaterdag)	
3^e week na Pasen: Efeziërs 3	61
Dag 16 (maandag)	
Dag 17 (dinsdag)	
Dag 18 (woensdag)	
Dag 19 (donderdag)	
Dag 20 (vrijdag)	
Dag 21 (zaterdag)	
4^e week na Pasen: Efeziërs 4	83
Dag 23 (maandag)	
Dag 24 (dinsdag)	
Dag 25 (woensdag)	
Dag 26 (donderdag)	
Dag 27 (vrijdag)	
Dag 28 (zaterdag)	

5^e week na Pasen: Efeziërs 5 105

Dag 30 (maandag)

Dag 31 (dinsdag)

Dag 32 (woensdag)

Dag 33 (donderdag)

Dag 34 (vrijdag)

Dag 35 (zaterdag)

6^e week na Pasen: Efeziërs 6 129

Dag 37 (maandag)

Dag 38 (dinsdag)

Dag 39 (woensdag)

Dag 40 (donderdag)

Dag 41 (vrijdag)

Dag 42 (zaterdag)

7^e week na Pasen: laatste week voor Pinksteren 153

Dag 44 (maandag)

Dag 45 (dinsdag)

Dag 46 (woensdag)

Dag 47 (donderdag)

Dag 48 (vrijdag)

Dag 49 (zaterdag)

Dag 50 (zondag)

Bijlage: Programma voor groepen en kringen 175

Woord vooraf

Dit boek is bestemd voor de tijd tussen Pasen en Pinksteren, ook wel de vijftigdagentijd genoemd. Deze tijd kan heel verrijkend zijn wanneer we die gebruiken om bewust toe te groeien naar Pinksteren, het feest waarop we de vervulling met de heilige Geest vieren. Dat heb ik zelf mogen ervaren in mijn huidige gemeente, de Wilhelminakerk in Haarlem.

Vier jaar geleden gaven enkele jongeren uit de gemeente te kennen zich zowel persoonlijk als gemeentelijk meer uit te willen strekken naar het werk van de heilige Geest. Dat verlangen vond weerklank en zo ontstond het project *Van Pasen naar Pinksteren*. Leidraad hiervoor was Paulus' brief aan de Efeziërs. Deze brief bleek buitengewoon geschikt om in de tijd tussen Pasen en Pinksteren te overdenken. Zowel op zondag als doordeweeks groeiden we in de weg van meditatie en gebed, gesprek en verkondiging toe naar het Pinksterfeest. We hebben deze tijd als heel zegenrijk en opbouwend ervaren.

Kwetsbare kerken en christenen

Onze tijd vraagt om een bewustere doordenking en doorleving van het werk van de Geest. Waar vijftig jaar geleden drommen christenen de kerken bezochten, gaat nu nog maar een enkeling – in grote delen van het land. Veel kerken in Nederland zijn kwetsbaar. Dat geldt niet minder voor veel christenen. Christen-zijn in Nederland betekent in toenemende mate dat je een eenzame weg gaat. Het kan zomaar zijn dat je op je opleiding, in je buurt, werk- of vriendenkring de enige bent die nog in Jezus Christus gelooft. Geloof is altijd een aangevochten grootheid, maar zeker nu.

Deze situatie verklaart de behoefte om sámen intenser uit de kracht van Gods Geest te leven. Zo gebeurde het ook in het Nieuwe Testament. In Handelingen 4 lezen we dat Petrus en Johannes vanwege hun verkondiging gevangengenomen en bedreigd worden. Vervolgens gaan Jezus' volgelingen eensgezind bidden. Het is een profetisch gebed, een gebed om kracht en inzicht in de situatie. En wat gebeurt er? *Toen ze hun gebed beëindigd hadden, begon de plaats waar ze bijeen waren te beven, en allen werden vervuld van de heilige Geest en spraken vrijmoedig over de boodschap van God*

(Handelingen 4:31). Dit is geen herhaling, maar een krachtige bevestiging van Pinksteren. Die hadden Jezus' leerlingen hard nodig om staande te blijven en hun roeping te vervullen.

Vanwege de nood van de tijd intensiveren ook christenen en kerken in Nederland het gebed om Gods Geest van kracht en inzicht. Dit boek hoopt aan deze ontwikkeling bij te dragen en die te ondersteunen.

Zoektocht

Onze situatie vertoont nog een kenmerk: veel Nederlanders staan onverschillig, of zelfs vijandig tegenover het christelijk geloof. En wie wel met geloof en spiritualiteit bezig is zoekt het liever bij *Happinez* dan bij een gekruisigde Here. Ook de kerk heeft voor veel Nederlanders afgedaan. De kerk is dat instituut dat voortdurend anderen de maat neemt, maar er zelf weinig van bakt. De wijze waarop kerken de afgelopen jaren in het nieuws kwamen heeft dit beeld alleen maar bevestigd.

Ook hierom is er onder veel kerken en christenen sprake van heroriëntatie. Er is een sterk verlangen om een missionaire kerk te zijn, maar hoe ben je dat in deze samenleving waarin God en kerk hebben afgedaan? Op allerlei manieren en plaatsen zoeken pioniers hun weg, maar welke weg gaat de kerk zelf? Hoe geven we vorm aan de kerk van de toekomst? Hoe blijven er vitale plekken van licht in een samenleving waar het licht van Gods Woord gedooft wordt?

Het is tegen deze achtergrond van kwetsbaarheid enerzijds en zoektocht anderzijds, dat veel christenen verlangen naar een krachtiger werking van de heilige Geest. Ik geloof dat dit een vrucht van de Geest is. Zoals Psalm 27:8 (vertaling NBG '51) het zegt:

*Van Uwentwege zegt mijn hart: Zoekt mijn aangezicht.
Ik zoek uw aangezicht, HERE.*

Bede

Van harte hoop en bid ik dat dit boek voor u en jou tot zegen mag zijn. Om het met Paulus te zeggen:

*Moge de Vader vanuit zijn rijke luister uw innerlijke wezen
kracht en sterkte schenken door zijn Geest, zodat door uw
geloof Christus kan gaan wonen in uw hart, en u geworteld*

en gegrondvest blijft in de liefde. Dan zult u met alle heiligen de lengte en de breedte, de hoogte en de diepte kunnen begrijpen, ja de liefde van Christus kennen die alle kennis te boven gaat, opdat u zult volstromen met Gods volkomenheid (Efeziërs 3:15-19).

Volstromen met Gods volkomenheid, daar is het allemaal om te doen. Tot Gods eer, tot opbouw van Christus' gemeente, tot heil van deze wereld.

Jan Mudde,
predikant van de Wilhelminakerk te Haarlem

Aanwijzingen voor persoonlijk gebruik

Dit dagboek kan heel goed persoonlijk gebruikt en gelezen worden. Het vraagt van je dat je elke dag bewust tijd vrijmaakt voor de schriftlezing en voor de verwerking daarvan in de praktijk en in gebed. Zo'n moment kan heel vruchtbaar zijn wanneer je je bid-dend openstelt voor Gods stem, door alles heen. Dan kunnen ge-loof, hoop en liefde gevoed en versterkt worden.

Het leesrooster loopt van maandag tot en met zaterdag, zodat er op zondag een adempauze is en alle aandacht aan de diensten gegeven kan worden.

Per dag is de opzet als volgt:

Na aangegeven te hebben wat het te lezen schriftdeel is (zelf ga ik uit van de Nieuwe Bijbelvertaling, maar gebruik gerust een an-dere), volgen enige vragen en aandachtspunten. Die kunnen bij lezing als leidraad functioneren, maar voel je geheel vrij je eigen gedachten te volgen. Waar het om gaat is dat je eerst je eigen beeld over de betekenis van het bijbelgedeelte vormt. Voor gedachten die je wilt vasthouden is schrijfruimte vrijgemaakt.

Dan volgt een overweging. Soms heeft die iets van een bijbelstu-die, soms laat ik mijn gedachten meer de vrije loop. Het doel is steeds dat Gods Woord mag landen in onze tijd en jouw leven.

Ten slotte sluit ik elke dag af met een concrete verwerkingsmoge-lijkheid en een suggestie voor een gebed of een lied. Het is geheel aan jou om daar wel of niet wat mee te doen.

Aanwijzingen voor gemeentelijk gebruik

Dit dagboek kan ook gebruikt worden in het kader van een gemeentelijk vijftigdagenproject of in kringverband. Bij voorkeur zelfs! Het werk van de Geest is immers bij uitstek een werk dat mensen tot elkaar brengt. En Paulus' brief aan de Efeziërs is geen brief die enkelingen op het oog heeft, maar de gemeente als geheel en de kerk van Christus in haar volheid.

Veel kerken in Nederland hebben inmiddels ervaring met een gemeentelijk project. *Feest van Genade, Leven uit de bron* en *Veertig doelgerichte dagen* zijn bekende projecten die menige gemeente tot zegen zijn geweest.

Een gemeentelijk project houdt in dat je als gemeente als geheel op verschillende niveaus met hetzelfde thema bezig bent.

Het eerste niveau is thuis: ieder volgt persoonlijk of met het gezin hetzelfde leesrooster en probeert zich de boodschap van de gelezen bijbelgedeelten eigen te maken.

Het tweede niveau is de wekelijkse groepsbijeenkomst voor een uur van bezinning en gebed. Dat kunnen bestaande groepen zijn, of kringen die voor deze gelegenheid bijeenkomen in wijkverband.

Het derde niveau is het zondagse, gemeentelijke niveau. Dan komt een aspect van het thema dat in de voorafgaande week centraal stond ook in de eredienst aan de orde.

Van dit intensieve, gezamenlijke bezig-zijn met één en hetzelfde thema gaat, zo is de ervaring van velen, een heel zegenrijke werking uit voor de gemeente als geheel en eenieder persoonlijk. Het bouwt een gemeente geestelijk op en geeft focus en richting.

Ook dit vijftigdagenboek kan volgens bovenstaande formule opgezet worden. Paulus' brief aan de Efeziërs is een prachtig uitgangspunt voor zowel het leesrooster voor alledag, als voor de doordeweekse en zondagse bijeenkomsten.

Vorbereiding

Wil een gemeentelijk project slagen, dan vraagt dat een zorgvuldige voorbereiding. Het verdient aanbeveling geruime tijd voordat het feitelijk project van start gaat aan de voorbereidingen te beginnen. Groen licht van de oudsten- of kerkenraad en betrokkenen.

heid en medewerking van de predikant of voorganger zijn onmisbaar. Ook is zowel in de aanloop naar als tijdens de uitvoering van het project een goede communicatie met de gemeente en de groepen en kringen in de gemeente vereist.

De diensten

Een belangrijke rol in het project spelen de zondagse diensten die in de tijd vanaf Pasen tot Pinksteren elke week in het teken van het project staan. Aan elke dienst gaat een week vooraf waarin de gemeente het leesrooster gevolgd heeft. De predikant of voorganger kan een keuze maken uit het hoofdstuk dat aan de orde was. Maar hij of zij kan natuurlijk ook, met het oog op specifieke behoeftes van de gemeente, een ander passend bijbelgedeelte of aspect van het thema kiezen.

Het groeps- of kringmoment

Tijdens een gemeentelijk project komen gemeenteleden ook doordeeweeks bij elkaar voor een moment van gesprek en gebed. Dat kan in het verband van de bestaande kringen en groepen, maar naar mijn mening verdient het de voorkeur wanneer gemeenteleden uit één wijk telkens op een adres bij elkaar komen tijdens de vijftigdagentijd. Dat verlaagt de drempel voor gemeenteleden die niet op een kring of groep zitten. Zo kunnen er binnen de gemeente meteen ook nieuwe contacten ontstaan!

Toen wij in de Wilhelminakerk in Haarlem de vijftigdagentijd volgden, was de indeling van de avonden in alle groepen gelijk. Elke avond zag er zo uit:

19.45 uur: Inloop voor kopje koffie of thee.

20.00 uur: Gebed om Gods zegen.

20.05 uur: Lezing van het betreffende hoofdstuk uit Efeziërs en bespreking daarvan aan de hand van de preek van de voorganger of vragen en opmerkingen die uit de groep zelf komen.

20.45 uur: Gezamenlijk gebed.

21.00 uur: Afsluiting.

Bewust is ervoor gekozen om de avonden kort te houden. Het project is best intensief. De groepsbijeenkomsten hoeven geen lange bijbelstudieavonden te zijn, dan wordt het project echt te zwaar.

De preek van de predikant of voorganger kan het uitgangspunt zijn voor de (korte) bespreking op de doordeweekse avonden. Zelf maakte ik van de preek een samenvatting, voegde daar nog een enkele vraag aan toe en stuurde het geheel naar de groeps- en kringleiders. Een andere mogelijkheid is dat gefocust wordt op één overdenking uit de voorafgaande week en de vragen die daarbij aan de orde komen. Voor een korte bespreking biedt dat stof genoeg.

Week van vasten en gebed

De laatste week van het project, die begint na Hemelvaart, kan uitgeroepen worden tot een week van vasten en gebed.

In het geval van het gemeentelijke project in de Wilhelminakerk was vanaf maandag elke avond van 18.30-19.30 uur de kerk open (het had ook een huiskamer kunnen zijn) voor een uur van meditatie en gebed. Voorafgaande aan het gebed werd steeds geïnventariseerd waarvoor we wilden bidden. Persoonlijke noden, zorgen binnen de gemeente of de wereld, punten van dankzegging konden naar voren gebracht worden. Ook was er ruimte voor stilte.

Vasten is een intensieve vorm van bidden. Het kan op allerlei manieren: door eenvoudig te eten, niet te snoepen, je van alcoholhoudende dranken te onthouden, een maaltijd over te slaan, geen tv te kijken of computerspelletjes te spelen, enzovoorts. Door al die vormen van onthouding neem je als het ware een permanente gebedshouding aan.

In bijlage 1 is een programma te vinden dat eventueel gebruikt kan worden in de kring- of groepsbijeenkomsten.

Inleiding: Paulus' brief aan de Efeziërs

Wie vanuit zijn alledaagse, dooie bestaan de Efeziërsbrief binnentapt, komt terecht in een compleet andere werkelijkheid. Zeker, het gaat over dezelfde wereld, dezelfde kosmos als waarin wij leven; het gaat over mensen als wij. Maar die lege kosmos, de aarde die schijnbaar doelloos haar eindeloze rondjes om de zon draait en al die ten dode opgeschreven mensen zijn niet wat zij lijken. De hele kosmos is opgenomen in een prachtig plan, Gods eeuwige plan, dat van een onmetelijke grootheid is.

De spil in dit plan is de Here Jezus Christus – herhaaldelijk gebruikt Paulus deze majestueuze naam in zijn brief. Door Hem wordt Gods plan volbracht en Hem is de hoofdrol in dit plan gegeven. En wie in Jezus Christus geloven zijn ongelooflijk bevoorrecht: door en dankzij Jezus Christus komen zij tot hun eeuwige bestemming.

In de evangeliën leren we de Here Jezus vooral in zijn aardse bestaan kennen, al flikkert zijn hemelse heerlijkheid daar voortdurend doorheen. In Paulus' brief aan de Efeziërs is dat anders. Het uitgangspunt van Efeziërs is Jezus' hemelse positie en de positie die wij door Hem in de hemel hebben. We leren Jezus niet zozeer kennen als de lijdende knecht, maar als de verheerlijkte Heer, in wie alle lijnen van tijd en eeuwigheid, hemel en aarde samenkomen. De heilsfeiten van Pasen, Hemelvaart en Pinksteren kleuren de brief. Paulus' brief aan de Efeziërs is dan ook heel geschikt om tussen Pasen en Pinksteren te lezen.

Het gaat in de Efeziërsbrief over hoogst verheven zaken. De brief is dan ook op een hoogst verheven toon geschreven. De eerste drie hoofdstukken van de brief hebben zelfs iets van een doorlopende aanbidding. Uit alles blijkt dat Paulus overweldigd is door de majestueuze grootheid van Gods plan en van het feit dat hem, 'de allerminste van alle heiligen' het grote voorrecht is vergund om de volkeren in te wijden in dit plan. Alles in Paulus dringt dan ook voortdurend tot een loflied: *Soli Deo Gloria*, Aan God alleen de eer. Vanaf hoofdstuk 4 wordt de toon wat aardser. Geen wonder, want vanaf nu gaat Paulus de grote woorden van Efeziërs 1-3 doorvertalen naar hun betekenis voor het alledaagse bestaan van de christelijke gemeente en de christen. Aan de orde komen:

- het samen gemeente van Christus zijn;
- de levenswandel te midden van mensen die Christus niet kennen;
- de omgang met elkaar in de verschillende levensverbanden die er zijn (huwelijk, gezin, werk), en
- de geestelijke strijd waarin wij opgenomen zijn.

Enkele vragen die je tijdens het lezen van de brief in je achterhoofd kunt houden zijn: Wie is Jezus Christus? Wat is zijn rol in Gods plan? En: wat is ons in en met en door Hem gegeven?

In het verlengde van deze vragen liggen ook de volgende: wat houdt het in om Christus als Hoofd in de hemel te hebben en tegelijk nog in deze wereld te leven? Wat houdt het in om kerk te zijn, gemeente van Jezus Christus? We zullen merken dat de heilige Geest in het antwoord op deze vragen een spilfunctie heeft. Het is de heilige Geest die ons aanstuurt en met Christus verbindt en vult. Zonder de kracht van de heilige Geest wordt het niets met Gods plan voor ons en deze wereld.

Nog enkele belangrijke gegevens over de brief aan de Efeziërs op een rijtje.

De brief is omstreeks 60 na Christus door Paulus geschreven toen hij zich in de gevangenis van Rome bevond (Handelingen 28:16vv). De brief is niet speciaal voor de gemeente te Efeze geschreven. Op grond van de Griekse tekst en de algemene inhoud van de brief menen verreweg de meeste uitleggers dat het een rondzendbrief was, bestemd voor een kring van kerken in de Romeinse provincie Asia (in het huidige Turkije).

Een bijzonder kenmerk van de Efeziërsbrief is ook, dat Paulus – anders dan in zijn andere brieven – nergens rechtstreeks de strijd aanbindt tegen dwaalleringen of mensen die oppositie tegen hem voeren. Dat maakt zijn brief tot een pure, positieve uiteenzetting van wat het geloof in Jezus Christus inhoudt.

Dit boekje is een dagboek, geen commentaar. Enkele leestips voor wie zich verder wil verdiepen in de brief:

Dr. L. Floor, *Efeziërs. Eén in Christus* (uit de reeks Commentaar op het Nieuwe Testament), ISBN 978 90 242 6244 1 (2e druk 1998).

Tom Wright, *Paulus voor iedereen / De gevangenisbrieven Efeziërs, Filippenzen, Kolossenzen, Filemon*, ISBN 978 90 5194 321 4, 2011, p. 15-97.

1e WEEK NA PASEN

Efeziërs 1

Dag 2 (tweede paasdag)*

Efeziërs 1:1-2

Vragen en aandachtspunten

1. Paulus begint zijn brief met het afgeven van zijn visitekaartje: *door Gods wil apostel [= afgezant] van Jezus Christus*. Wat betekent dit voor de houding waarmee jij deze brief leest?

---

2. Paulus adresseert zijn brief aan de *heiligen in Efeze* en de *gelovigen die één zijn in Jezus Christus*. Zou jij jouw gemeente ook zo aanspreken? Waarom wel/niet?

Paulus mag ons groeten namens God zelf. Hij balt niet boos de vuist, maar steekt vriendelijk de hand toe: *Genade voor jullie en vrede*. Tjonge.

Ontmoetingen met Jezus

De schrijver van deze brief is een mens als wij. In de Bijbel wordt hij zowel 'Saulus' (zijn Joodse naam) als 'Paulus' (zijn Latijnse familienaam) genoemd. Over zijn levensloop weten we meer dan van enige andere nieuwtestamentische persoon, op Jezus na. Het meest ingrijpende ogenblik in zijn leven is zijn

---

* Dag 1 is de eerste paasdag. Omdat we op de zondagen geen dagtekst hebben, beginnen we met dag 2.

persoonlijke ontmoeting met Jezus. Hij is op weg naar Damascus om de volgelingen van Jezus uit te roeien, als uitgerekend Jezus in levenden lijve aan hem verschijnt. Hij openbaart zich in een verblindend licht en stelt Paulus alleen maar een vraag: *Saul, Saul, waarom vervolgt je Mij?* Meer niet, alleen dat luisterrijke licht en die open, maar uiterst confronterende vraag.

Deze ontmoeting wordt het absolute keerpunt in Paulus' leven. Van een pitbull die Jezus' kudde wil verscheuren, wordt hij een herdershond wiens hele leven in dienst van Jezus staat. Met de tong uit de bek draaft hij heel de wereld rond en overal roept en leeft hij het evangelie uit. Werkelijk alles heeft hij voor Jezus over: de haat van zijn eigen volk, gevangenschap, marteling.

Door de ontmoeting met Jezus is Paulus dus een ander mens geworden. Dat blijkt ook uit het volgende detail. Paulus stelt zich in zijn brieven nooit voor als 'Saul(us)', maar altijd als 'Paulus'. Waarom zou hij dat doen? Omdat zijn Romeinse familienaam hem gemakkelijker toegang verschaftte tot de niet-Joodse wereld? Of omdat die niet-Joodse naam iets van de nieuwe bestemming uitdrukt die zijn leven heeft gekregen: 'apostel van de heidenen' (=niet-Joden)? Of zegt dit iets over de diepe verandering van zijn zelfbeeld? De oudtestamentische Saul immers, de eerste koning van Israël, was een boom van een vent die met kop en schouders boven iedereen uitstak. De Romeinse naam Paulus betekent daarentegen 'klein', 'gering'. Wil Paulus liever als 'meneer Klein' door het leven gaan dan als 'meneer Groot'? Ik houd het, enigszins speels, op het laatste.

Sinds de ontmoeting met Jezus is Paulus' zelfbeeld ingrijpend veranderd. Van een nogal zelfingenomen mannetje (zie Filippenzen 3:4) is hij getransformeerd tot iemand die alleen maar gering van zichzelf kan denken. Hij noemt zichzelf *de minste van de apostelen* (1 Korintiërs 15:9), sterker, *de allerminste van alle heiligen* (Efeziërs 3:8). Bij Paulus heb ik nooit het gevoel dat dit een vorm van valse bescheidenheid is.

Van hem kun je aflezen dat Jezus niet dood is, maar leeft. Van Paulus kun je ook aflezen wat een persoonlijke ontmoeting met Jezus met je kan doen.

Maar wij dan? Paulus' ontmoeting met Jezus vond lang geleden plaats. Wij leven een kleine 2000 jaar na die tijd. Soms lijkt Jezus heel ver weg en God heel onwerkelijk, zeker in een samenleving als de onze. En toch, al heb ik nooit een directe ontmoeting met

Jezus gehad, er zijn wel talloze *indirecte* ontmoetingen met Hem... Ik ontmoet Hem via het geloof van mijn ouders en in de manier waarop zij mij opvoedden.

Ik ontmoet Hem door de getuigenissen van degenen die in hun eigen leven sporen van Hem waarnamen.

Ik proef zijn liefde in medechristenen om me heen.

Ik zie de waarheid van zijn woorden bevestigd in kleine en grote ontwikkelingen in de wereld.

Ik ervaar zijn nabijheid als ik persoonlijk in gebed ben of samen met anderen God aanbid.

Al die ontmoetingen ervaar ik als uiterst heilzaam. Ze bieden me iets wat werkelijk geen enkele andere ontmoeting me geven kan.

Ze zijn keer op keer vernieuwend en verkwikkend. Ze maken me meer mens. Telkens weer brengt een ontmoeting met Jezus iets bij mij in beweging, bewerkt Hij een kleine verandering ten goede. Er gaat vrede van Hem uit, of een broodnodige correctie, of troost.

Je hoeft niet zoals Paulus een rechtstreekse ontmoeting met Jezus gehad te hebben om te merken dat Hij de levende Heer is, die levens veranderen kan. De indirecte ontmoetingen zijn al overtuigend genoeg!

Opdracht

Welke ontmoetingen met Jezus heb jij gehad? Zet ze op een rijtje en schrijf erachter wat ze met je gedaan hebben.

Gebed

Dank U wel, Here Jezus, dat U niet dood bent maar leeft. Dat Paulus U ontmoet heeft, maar dat ook ik U via zoveel wegen ontmoeten mag. Dank U wel dat U ook mij vernieuwen en vormen wilt. Kneed mij, ook als het soms pijn doet.

Dag 3 (dinsdag)

Efeziërs 1:3-8 (1)

Vragen en aandachtspunten

Paulus begint zijn brief op de allerhoogste toon: *Gezegend* [d.w.z. geloofd, geprezen] *zij de God en Vader!* Kun je je in zijn enthousiasme vinden? Waarom wel/niet?

God wordt door Paulus de *Vader van onze Heer Jezus Christus* genoemd. Is dat belangrijk? Welke betekenis heeft deze belijdenis voor jou?

Wat kan het betekenen dat we *gezegend* zijn *in de hemelsferen, in Christus Jezus?* En aan welke *geestelijke* zegeningen zou Paulus kunnen denken?

Wurgvragen

Sommige mensen lijken geen enkele geloofstwijfel te kennen. Helaas behoor ik niet tot hen. Als ik nadenk over God kom ik soms in een doolhof terecht, waarin ik hopeloos verdwaal. God is eeuwig en oneindig. En als ik maar even nadenk over de begrippen 'tijd' en 'eeuwigheid', 'eindig' en 'oneindig' begint het me te duizelen en moet ik afhaken, simpelweg omdat ze mijn voorstellings- en bevattingvermogen te boven gaan. Als mensen zeggen: 'Deze wereld is zo bijzonder, die moet wel bij God vandaan komen,' dan denk ik: ja en amen, maar waar komt God zelf dan vandaan? En hoe kon een volmaakt goede God een wereld scheppen die tot zo'n diepe duisternis is vervallen als de onze? En waarom is God ooit aan 'het project mens' begonnen? Hij wist toch dat een zee van geweld en tranen hiervan het gevolg zou zijn? En al dat lijden in deze wereld, van kleine kinderen en oude mensen: God, waarom laat U dat gebeuren en maakt U er geen einde aan?

Wurgvragen noem ik zulke vragen, omdat ze iets verstikkends hebben. Ze knippen m'n geloof de keel dicht.

Opdracht

Neem eens een moment de tijd om jouw wurgvragen onder woorden te brengen.

Hoe ga jij met deze vragen om?

Juist vanwege dit soort wurgvragen heb ik ongelooflijk veel houvast aan de manier waarop Paulus in Efeziërs 1:3 over God spreekt. Hij noemt Hem *de Vader van onze Here Jezus Christus*. Deze uitdrukking betekent heel veel voor me, zo niet alles. Wie is God? Wie is Hij die mijn begrip en voorstellingsvermogen in elk opzicht te boven gaat? Wie is Hij naar wie ik verlang met alles wat in mij is en van wie ik op mijn somberste momenten vrees Hem nooit te zullen zien? Heel simpel, Hij is *de Vader van onze Here Jezus Christus*.

Door deze manier van spreken worden God en Jezus zo dicht bij elkaar gebracht als maar mogelijk is. Voor God en Jezus gaat het gezegde 'zo vader, zo zoon' helemaal op. Johannes zegt het zo: *Niemand heeft ooit God gezien, maar de enige Zoon, die zelf God is, die aan het hart van de Vader rust, heeft Hem doen kennen* (Johannes 1:18). En Jezus zelf zegt: *Wie Mij heeft gezien, heeft de Vader gezien* (Johannes 14:9).

Om God te leren kennen hoef je niet allereerst de verre ruimten in te kijken, of de diepe zeeën in te duiken. Je moet niet bij de theologen met hun discussies zijn, of bij de godsdiensten van deze wereld. Je moet bij Jezus zijn. Hij is hét venster op God. Jezus die melaatsen aanraakte en voortdurend bij de mens in zijn misère te vinden was. Jezus die mensen genas naar lichaam en geest. Jezus die sprak: *Gelukkig de vredestichters, want zij zullen God zien!* Jezus die als enige mens in deze wereld werkelijk helemaal voor het koninkrijk van God leefde. Hij bracht het. Jezus' genezende handen zijn Gods handen.

Kijk je in Jezus' ogen, dan zie je Gods ogen.
Luister je naar Jezus' stem, dan hoor je Gods stem.

Voor alles moet ik bij Jezus denken aan het kruis. Het kruis dat Hij droeg, waaraan Hij vast gespijkerd werd en stierf, op Golgota, die van Godverlaten plaats waar de mensen als wolven voor Hem waren. Vanaf dat kruis bad Jezus om vergeving voor zijn moordenaars en bracht Hij een moordenaar thuis.

Zelf heb ik niet zo heel veel met religieuze symbolen. Maar ik heb alles met het kruis. Van alle religieuze symbolen is dat in deze soms zo troosteloze wereld het enige, maar dan ook het enige dat overeind blijft. Het houdt stand te midden van een tsunami of tijdens een vernietigende aardbeving. Het is het houvast tijdens een burgeroorlog, of een vliegtuigramp. Zelfs kun je er een te vroeg geboren kindje onder begraven, of een geliefde die op veel te jonge leeftijd uit je leven is gerukt.

De gekruisigde Jezus is het venster op God. Hij bracht Gods Koninkrijk door steeds dieper af te dalen in de beerput van het menselijke bestaan, tot Hij op Golgota de diepst denkbare duisternis binnenging. Om daaruit zegevierend op te staan!

In Jezus komt God zo dichtbij, dat het me steeds weer helpt de wurgvragen te laten voor wat ze zijn. Via Jezus kom ik alles van God te weten wat ik nodig heb om te kunnen zeggen: *God is liefde en hierin is Gods liefde ons geopenbaard: God heeft zijn enige Zoon in de wereld gezonden, opdat we door Hem zouden leven.* Dat is geen antwoord op al mijn wurgvragen, maar wel mijn houvast te midden van die wurgvragen. God is liefde, eeuwige, oneindige liefde.

Gebed

Grote God, U weet hoezeer ik naar U verlang en U zoek. U weet hoezeer ik verward kan zijn en onzeker. U gaat mijn kleine begrip en voorstellingsvermogen zozeer te boven, dat het simpelweg geloven me soms heel moeilijk valt.

Dank U dat U zichzelf klein hebt gemaakt, zo klein, dat U ons ontmoeten kunt. U vraagt niet van mij dat ik tot U opklim, U bent tot ons neergedaald, hebt onder ons gewoond en wij mensen mochten in Jezus uw heerlijkheid aanschouwen. Ik aanbid U met heilig ontzag. Halleluja, amen.